

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2012. gada 12. jūlijā *

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “BASKAYA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “Passaia” — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumi — Attiecīgā teritorija — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts

Lieta T-170/11

Rivella International AG, Rotriste [*Rothrist*] (Šveice), ko sākotnēji pārstāvēja *C. Spintig*, *U. Sander* un *H. Förster*, pēc tam *Spintig*, *S. Pietzcker* un *R. Jacobs*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *R. Manea* un *G. Schneider*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas, Groseto [*Grosseto*] (Itālija), ko pārstāv *H. Vogler*, advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās palātas 2011. gada 10. janvāra lēmumu lietā R 534/2010-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Rivella International AG* un *Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Kanninen* [*H. Kanninen*], tiesneši *N. Vāls* [*N. Wahl*] (referents) un *S. Soldevila Fragoso* [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretāre *K. Hērena* [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 17. martā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 6. jūlijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 27. jūnijā,

pēc 2012. gada 3. maija tiesas sēdes, kurā piedalījās prasītāja un ITSB,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2007. gada 25. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, *Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

- 3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 29., 30. un 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - 29. klase: “gaļa, zivis, mājputni un medījumi; gaļas ekstrakti; konservēti, žāvēti (kaltēti) un termiski apstrādāti augļi un dārzeņi; želejas, ievārījumi, kompoti; olas, piens un piena produkti; pārtikas eļļas un tauki”;
 - 30. klase: “kafija, tēja, kakao, cukurs, rīsi, tapioka, sāgo, kafijas aizstājēji; milti un labības produkti, maize un konditorejas izstrādājumi, saldējums; medus, melases sīrups; raugs, cepamais pulveris; sāls, sinepes; etiķis, garšvielu mērces; garšvielas; pārtikas ledus”;
 - 32. klase: “alus; minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu dzērieni un augļu sulas; sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai”.
- 4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2008. gada 31. marta *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 13/2008.
- 5 2008. gada 30. jūnijā prasītāja *Rivella International AG*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, atsaucoties uz sajaukšanas iespēju Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) izpratnē.

- 6 Iebildumi bija balstīti uz agrāku starptautisku grafisku preču zīmi, kas reģistrēta 1992. gada 30. jūnijā ar numuru 470542, kuras reģistrācija pagarināta līdz 2012. gada 30. jūnijam un kura ir spēkā Vācijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Austrijā un Beniluksa valstīs, attiecībā uz šādām 32. klasē ietilpstošām precēm: "alus, els un porteris; minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai". Šī preču zīme ir attēlota šādi:

- 7 Prasītāja, kuru lūdza iesniegt agrākas preču izmantošanas pierādījumus, 2009. gada 31. martā precizēja, ka tā uztur spēkā iebildumus vienīgi saistībā ar starptautisko reģistrāciju daļā attiecībā uz Vāciju, un iesniedza vairākus dokumentus kā pierādījumus izmantošanai, kas veikta Šveicē. Šajā ziņā tā atsaucās uz Šveices un Vācijas 1892. gada 13. aprīļa Konvencijas par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību (turpmāk tekstā – "1892. gada Konvencija") 5. pantu. Saskaņā ar šo konvenciju izmantošana Šveicē ir pielīdzināma izmantošanai Vācijā.
- 8 Ar 2010. gada 8. februāra lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījumu neesamības dēļ. Tā konstatēja, ka no iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka preču zīme, uz kuru balstīti iebildumi, ir izmantota vienīgi Šveicē, un noraidīja 1892. gada Konvencijas piemērošanas iespēju.
- 9 2010. gada 7. aprīlī prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB.
- 10 ITSB Apelāciju ceturtā padome ar 2011. gada 10. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") noraidīja iebildumus, motivējot ar to, ka iebildumu pamatojumam iesniegtie agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumi attiecas vienīgi uz Šveici. Tā uzskatīja, ka vienīgās atbilstošās tiesību normas ir ietvertas Regulā Nr. 207/2009, konkrēti, šīs regulas 42. panta 2. un 3. punktā, saskaņā ar kuru agrākajai preču zīmei ir jābūt izmantotai tajā dalībvalstī, kurā tā ir aizsargāta.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 13 Prasītāja, pamatojot savu prasību, izvirza vienu vienīgu pamatu saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu.

- 14 Vispirms ir jākonstatē, ka ir skaidrs, ka personas, kas iestājusies lietā, prasība, lai tiktu iesniegti agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījumi, tika izvirzīta iebildumu procesā.
- 15 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecina, ka agrāka preču zīme ir tikusi izmantota Vācijā, jo izmantošanas pierādījumi attiecas vienīgi uz Šveici.
- 16 Tomēr šajā ziņā prasītāja uzskata, ka pierādījumi par agrākas preču zīmes faktisko izmantošanu Šveicē ir pietiekami, lai ar tiem pamatotu iebildumus pret reģistrācijai pieteikto preču zīmi.
- 17 Šajā kontekstā tā atsaucas uz 1892. gada Konvencijas 5. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru "kaitējošās sekas, kas saskaņā ar līgumslēdzējas puses likumiem izriet no fakta, ka izgudrojums nav ticis ieviests, dizainparaugs nav ticis attēlots vai ražošanas vai tirdzniecības zīme nav tikusi izmantota noteiktā termiņā, nerodas, ja ieviešana, attēlošana vai izmantošana ir tikusi veikta otras līgumslēdzējas puses teritorijā".
- 18 Šajā ziņā prasītāja uzsver, ka saskaņā ar 1892. gada Konvenciju starptautiskā reģistrācija daļā attiecībā uz Vāciju ir uzskatāma par [preču zīmes] "izmantošanu" Vācijā, kad tā ir "izmantota" Šveicē.
- 19 Tā kā 1892. gada Konvencija veido neatņemamu Vācijas tiesību sastāvdaļu, starptautiskā preču zīme, kuras aizsardzība attiecas uz Vāciju, esot jāvērtē vienīgi saskaņā ar šīm tiesībām. Prasītāja uzskata, ka no tā izriet, ka saistībā ar izmantošanas pierādījumu vērtēšanu atbilstošā teritorija ir paplašināta attiecībā uz Šveici.
- 20 Turklāt prasītāja arī apšaubā iespēju, ka faktiskas izmantošanas pierādījumi var tikt pieprasīti, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu attiecībā uz starptautisko preču zīmi.
- 21 Vispārējā tiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā nav konstatēta preču zīmes, uz kuru balstīti iebildumi, faktiskā izmantošana Šveicē. Attiecīgi izskatāmajā lietā vispirms ir lietderīgi risināt atbilstošo jautājumu, proti, jautājumu saistībā ar faktiskās izmantošanas teritoriālo aspektu un, otrkārt, jautājumu saistībā ar prasītājas paustajām šaubām par iespēju pieprasīt faktiskās izmantošanas pierādījumus, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu attiecībā uz starptautisko preču zīmi.
- 22 Saistībā ar, pirmkārt, preču zīmju izmantošanas teritoriālo aspektu un, konkrētāk, jautājumu par to, attiecībā uz kuru teritoriju ir jāsniedz pierādījumi par agrākas preču zīmes izmantošanu, ir jāatgādina, ka izskatāmajā lietā runa ir Kopienas iebildumu procesu. Tātad attiecībā uz minēto procesu ir piemērojamas Regulas Nr. 207/2009, kā arī grozītās Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), atbilstošās normas.
- 23 Vispārējā tiesa atgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktā ir paredzēts šādi:
- "Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida."
- 24 Tāpat atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punktam "šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) [apakš]punktā minētām agrākām preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta".
- 25 Turklāt saskaņā ar grozītās Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punktu izmantošanas pierādījumiem jāattiecas uz agrākas preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, apjomu un raksturu.

- 26 No iepriekš minētajām normām izriet, ka jautājumus saistībā ar pierādījumiem, kas iesniegti, pamatojot iebildumus pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, un jautājumus saistībā ar preču zīmju izmantošanas teritoriālo aspektu regulē Regulas Nr. 207/2009 atbilstošās normas un nav jāveic atsauce uz jebkādu dalībvalstu iekšējo tiesību normu.
- 27 Tas, ka uz valsts preču zīmēm vai agrākām starptautiskām preču zīmēm var atsaukties, lai pamatotu iebildumus pret Kopienas preču zīmju reģistrāciju, pretēji prasītājas apgalvotajam, nenozīmē, ka valsts tiesības, kas piemērojamas agrākajai preču zīmei, uz kuru balstīti iebildumi, ir atbilstošās tiesības attiecībā uz Kopienas iebildumu procesu.
- 28 Protams, gadījumā, ja Regulā Nr. 207/2009 un attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvā Nr. 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), nav atbilstošu normu, tad kā atsauci var izmantot valsts tiesības.
- 29 Tā tas ir attiecībā uz agrākas preču zīmes, uz kuru veikta atsauce Kopienas iebildumu procesā, reģistrācijas datumu. Regula Nr. 207/2009 neļauj noteikt datumu, kurā agrākas valsts preču zīmes ir uzskatāmas par reģistrētām katrā no dalībvalstīm, tādējādi šis jautājums ietilpst konkrētās dalībvalsts tiesību jomā. Turklāt, lai gan ar Direktīvu 2008/95 ir saskaņotas valsts tiesības, tomēr no Tiesas 2007. gada 14. jūnija sprieduma lietā C-246/05 *Häupl* (Krājums, I-4673. lpp., 26.–31. punkts) izriet, ka ar minēto direktīvu nav saskaņots procesuālais preču zīmju reģistrācijas aspekts, un līdz ar to brīdi, kurā ir pabeigts reģistrācijas process, ir jānosaka dalībvalstij, kurai ir iesniegts reģistrācijas pieteikums saskaņā ar tās procesuālajiem noteikumiem (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 *Lancôme/ITSB - Focus Magazin Verlag* ("ACNO FOCUS"), Krājums, II-1831. lpp., 30. un 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Tomēr, kā tas izriet no iepriekš minētā, tā tas nav gadījumā, kad ir jānosaka teritorija, kurā ir jāpierāda agrākas preču zīmes izmantošana. Šo jautājumu izsmēloši nosaka Regula Nr. 207/2009, un nav jāatsaucas uz valsts tiesībām.
- 31 Saskaņā ar iepriekš minētajām normām agrākas preču zīmes izmantošana – neatkarīgi no tā, vai tā ir Kopienas, valsts vai starptautiskā preču zīme, – ir jāpierāda Eiropas Savienības vai attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
- 32 Tādēļ ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei esot bijis jāņem vērā *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (*Markengesetz*, Vācijas Likums par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību) 26. pants.
- 33 Turklāt ir jāuzsver, ka saskaņotās dalībvalstu preču zīmju tiesības paredz arī obligātu izmantošanu attiecīgajā dalībvalstī (skat. Direktīvas 2008/95 10. panta 1. punktu). Tāpat ir jāuzsver, ka prasība par faktisko izmantošanu – lai netiktu piemērotas minētajā direktīvā paredzētās sankcijas – ir tikusi transponēta valsts tiesībās (*Markengesetz* 26. pants). Tomēr izskatāmajā lietā nav nozīmes tam, ka Vācijas Federatīvā Republika tās iekšējās tiesībās attiecīgā gadījumā piemēro 1892. gada Konvencijas, kas ir divpusēja konvencija, kura atbilstoši LESD 351. pantam nav saistoša Savienībai, 5. pantu.
- 34 Tā lietā C-234/06 P *Il Ponte Finanziaria/ITSB*, kas bija Tiesas 2007. gada 13. septembra sprieduma (Krājums, I-7333. lpp., 101.–103. punkts) pamatā, Tiesa uzskatīja, ka arguments, saskaņā ar kuru valsts reģistrācijas īpašnieks, kurš iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, var atsaukties uz agrāku preču zīmi, kuras izmantošana nav tikusi pierādīta tādēļ, ka saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu šī agrākā preču zīme ir "aizsardzības preču zīme", nav saderīgs ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu.

- 35 Ņemot vērā, ka izskatāmajā lietā valsts tiesībām nav nekādas nozīmes, šīs lietas risinājumam nav nozīmes prasītājas atsaucei uz *Patentgesetz* (Vācijas Likums par patentiem), *Markengesetz* un citu likumu, kas attiecas uz 1892. gada Konvencijas piemērojamību, grozījumu motīvu izklāstu, kā arī uz Preču zīmju direktīvas transponēšanu Vācijas tiesībās. Tas pats attiecas uz *Bundesgerichtshof* (Vācijas Federālā tiesa) judikatūru attiecībā uz valsts tiesību interpretāciju.
- 36 Visbeidzot prasītāja uzskata, ka, nepiemērojot 1892. gada Konvenciju, tiktu pārkāpts Kopienas preču zīmes vienotais raksturs Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta ietvaros gadījumā, kad tā Vācijas tiesā lūgtu aizliegt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu Vācijā, ņemot vērā, ka vienmēr ir piemērojamas Vācijas tiesības, kuru sastāvdaļa ir 1892. gada Konvencija. Ciktāl prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomes pieeja ir Kopienas preču zīmes vienotā rakstura pārkāpums, pietiek atsaukties uz Regulas Nr. 207/2009 preambulas 4. un 6. apsvērumu. No tiem izriet valstu un Kopienas sistēmu līdzspastāvēšana. Turklāt, kā to arī atzina pati prasītāja, atsaucoties uz Regulas Nr. 207/2009 111. un 165. pantu, no minētās regulas preambulas 3. apsvēruma izriet, ka šis princips nav absolūts.
- 37 Otrkārt, saistībā ar iespēju pieprasīt faktiskās izmantošanas pierādījumus attiecībā uz starptautisko preču zīmi – ciktāl prasītāja uzskata, ka minētā iespēja nevar tikt izmantota tādēļ, ka Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punktā ir paredzētas vienīgi valsts preču zīmes, – Vispārējā tiesa atgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, kas ir uzskatāmas par “agrākām preču zīmēm”. Atbilstoši 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktam agrākas preču zīmes tostarp ir preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kuri ir spēkā dalībvalstī ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma.
- 38 Tāpat pārskatītā un grozītā Madrides 1891. gada 14. aprīļa nolīguma par preču zīmju starptautisko reģistrāciju 4. panta 1. punktā, kā arī Protokola attiecībā uz Madrides nolīgumu 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka preču zīmju aizsardzība katrā no attiecīgajām līgumslēdzējām valstīm būs tāda pati kā tad, ja šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiktu iesniegts šīs līgumslēdzējas puses valsts [preču zīmju] Birojā.
- 39 Attiecīgi Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punktā veiktā atsauce uz šīs pašas regulas 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir jāsaprot tādējādi, ka “preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kuri ir spēkā dalībvalstī”, ir pielīdzināmas “valsts preču zīmēm”.
- 40 Tādēļ nav pamatotas prasītājas paustās šaubas par Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punkta piemērojamību attiecībā uz starptautiskajām preču zīmēm.
- 41 Līdz ar to ir jāsecina, ka Apelāciju padome atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktam tiesiski varēja noraidīt iebildumus apstākļos, kad nav pierādījumu par agrākas preču zīmes faktisko izmantošanu Vācijā.
- 42 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka [prasības] vienīgais pamats un tātad arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Rivella International AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Wahl

Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 12. jūlijā.

[Paraksti]